ЗАЎТРА, 1 сакавіка, ДЗЕНЬ ВЫБАРАЎ у Вярхоўны Савет БССР і мясцовыя Саветы дэпутатаў працоўных.

Усе, як адзін, аддадзім свае галасы за кандыдатаў блоку камуністаў і беспартыйных!

Пралетарыі ўсіх краін, яднайцеся!

Беларускі ўніверсітэт

Орган парткома, рэктарата, мясцкома, камітэта ЛКСМБ і прафкома Беларускага дзяржаўнага універсітэта імя Ул. І. Леніна

№ 9 (354) | Субота, 28 лютага 1959 года | Цана 20 кап.

УСЕ НА ВЫБАРЫ!

Раніцай у нядзелю 1 сакавіка гасцінна расчыняцца дзверы ўсіх выбарчых участкаў нашай рэспублікі.

Выбары ў гэтым годзе праходзяць у абстаноўцы вялікага творчага і працоўнага ўздыму, у абстаноўцы палітычнай актыўнасці працоўных мас, выкліканай гістарычнымі рашэннямі XXI з'езда КПСС.

У выніку няўхільнага і паслядоўнага правядзення ў жыццё палітыкі партыі і ажыццяўлення рашэнняў XXI з'езда КПСС у 1958 годзе дасягнуты вялікія поспехі ў развіцці ўсіх галін народнай гаспадаркі, навукі і культуры, ва ўздыме матэрыяльнага добрабыту народа.

Гэтыя поспехі сталі магчымымі толькі дзякуючы таму, што савецкая дэмакратыя адкрыла самыя шырокія і неабмежаваныя магчымасці для ўцягнення мас у будаўніцтва новага жыцця, для актыўнага ўдзелу ў кіраванні дзяржавай. Наша слаўная Камуністычная партыя ўдзяляе выключную ўвагу далейшаму паляпшэнню работы савецкіх органаў, павышэнню творчай актыўнасці і ініцыятывы працоўных мас, прыцягненню іх да шырокага ўдзелу ў кіраванні дзяржавай, ва ўсіх абласцях гаспадарчага, палітычнага і культурнага жыцця.

У напружанай і творчай рабоце савецкіх людзей, у іх вялікай актыўнасці—залог паспяховага выканання сямігодкі. У справу будаўніцтва камуністычнага грамадства, у справу выканання рашэнняў партыі і ўрада ўносіць уклад і калектыў нашага універсітэта. Наш уклад—гэта падрыхтаваныя маладыя спецыялісты, гэта шматлікія навуковыя работы і дапамога, аказаная нашымі вучонымі прамысловасці і сельскай гаспадарцы, навуковым і культурным установам, гэта, нарэшце, удасканальванне вучэбнага працэсу і ўсёй навуковай работы.

Некалькі сот вучоных і студэнтаў нашага універсітэта працуюць агітатарамі і на агітпунктах. Яны праводзяць вялікую і плённую работу. На агітпунктах чытаюцца лекцыі і даклады, дэманструюцца кінакарціны, выступаюць калектывы мастацкай самадзейнасці, праводзяцца юрыдычныя кансультацыі.

Нашы агітатары заклікаюць выбаршчыкаў аддаць свае галасы за кандыдатаў непарушнага блоку камуністаў і беспартыйных.

Таварышы навуковыя работнікі, студэнты, рабочыя і служачыя Беларускага дзяржаўнага універсітэта!

Першага сакавіка аддадзім усе свае галасы за кандыдатаў непарушнага блоку камуністаў і беспартыйных, за кандыдатаў у дэпутаты Вярхоўнага Савета БССР і мясцовых Саветаў дэпутатаў працоўных!

Аддаем мы свае галасы

За герояў Савецкага краю
Галасуем сёння мы зноў;
У Вярхоўны Савет выбіраем
Нашых слаўных дачок і
сыноў.

Каб на ніве калгаснай
шумелі
Залатой збажыны каласы,
За любімую партыю нашу
Аддаем мы свае галасы!

Каб свяцілі для шчасця
народа
Сямігодкі гіганцкай агні,
Каб раслі гарады і заводы,
Апускаем свае бюлетні!

Мечыслаў ШАХЛОВІЧ,
студэнт III курса аддзялення журналістыкі завочнага факультэта.

ЗА НАРОДНЫХ ВЫБРАННІКАЎ

1 сакавіка я буду першы раз у сваім жыцці ўдзельнічаць у выбарах, галасаваць за кандыдатаў у дэпутаты Вярхоўнага Савета БССР лепшых сыноў і дачок нашай вялікай Радзімы—кандыдатаў блоку камуністаў і беспартыйных.

Удзел у выбарах з'яўляецца для мяне вялікім шчасцем. Я ганаруся тым, што з'яўляюся выбаршчыкам, што тым самым прамым удзел у кіраўніцтве нашай дзяржавай. За сваё шчасце, за права вучыцца аддам свой голас у дзень выбараў.

М. ВАСІЛЕНКА,
студэнт БДУ.

Яна галасуе першы раз

—Нядаўна мне споўнілася 18 гадоў,—гаворыць студэнтка I курса матэматычнага факультэта Ала Барташэвіч.—Першы раз у сваім жыцці сёлета я падыйду да выбарчай урны, каб аддаць свой голас за народных выбраннікаў—кандыдатаў у дэпутаты Вярхоўнага Савета БССР і мясцовыя Саветы.

Для Алы, як і для ўсіх юнакоў і дзяўчат нашай краіны, савецкая дзяржава адчыніла дзверы ў навуку.

Дзяўчына прышла ва універсітэт з Мінскай чыгуначнай школы № 26 з сярэбраным медалем.

Цяпер яна адказная за культурна-масавы сектар камсамольскага бюро курса. Сваю першую экзаменацыйную сесію Ала здала на выдатна.

—1 сакавіка, — гаворыць яна,—прагаласую за тое, каб яшчэ больш шчаслівы жыў наш народ.

В. ШЭІН.

ПЕРШЫ УРОК

Першы ўрок!.. Свой першы ўрок. Мусіць, толькі той, хто сам быў на нашым месцы, можа добра зразумець і ўявіць, якая гэта вялікая падзея ў жыцці маладога педагога.

Студэнты нашай групы праходзяць педагагічную практыку ў дваццатай школе Мінска. Нядаўна мы давалі ўрок у 5-ым класе гэтай школы. Мне давялося весці ўрок беларускай мовы па тэме «Прыметнікі якасныя, колькасныя і адносныя».

Колькі хвалявання і разам з тым радасці адчуваеш, калі ўпершыню заходзіш у клас. Ведаеш, што тут цябе чакае столькі цікавага, невядомага, новага. На цябе глядзяць дзесяткі пар дзіцячых вачэй, такіх даверлівых, пытлівых. Яны чакаюць ад цябе чагосьці, сочаць за кожным тваім рухам.

Што і гаварыць, хвалявалася я спачатку, нават вельмі «А што, калі можа зрабіць штонебудзь не так»,—увесь час лезла назойлівая думка. Але хутка хваляванне прайшло. Дзеці ўсе такія добрыя, уважлівыя. Ды і сябры, што сядзяць ззаду, падбадзёрваюць сваімі позіркамі: «Добра, Зіна, не хвалюйся.. Усё будзе добра». А самі, відаць, таксама перажываюць.

З якім хваляваннем чакалі мы ўсе вынікаў сваіх урокаў. Метадыст, завуч школы Пётр Фёдаравіч Карпека даў заўвагі і сказаў: «Я вельмі задаволены вашымі ўрокамі. Амаль усе яны былі метадычна правільнымі, вытрыманымі. Дзейнічайце так і далей».

Мой урок быў ацэнен на «выдатна». Такія ж адзнакі атрымалі Ніцеўская Анна, Лысенка Тамара.

Мы вельмі задаволены сваімі першымі ўрокамі. Толькі тут паспраўднаму адчуеш, якая ўсётакі цікавая праца педагога. І яшчэ мы ўсе ўдзячны нашаму выкладчыку беларускай мовы М. І. Жыркевічу за тое, што ён даў нам такія глыбокія веды па роднай мове.

З. МАКАРЭВІЧ,
студэнтка IV курса аддзялення беларускай мовы і літаратуры.

ПАРТЫЙНАЕ ЖЫЦЦЁ

НОВЫЯ ЗАДАЧЫ

Адбыўся агульнауніверсітэцкі партыйны сход. З дакладам аб рабоце XXI з'езда КПСС выступіў дэлегат з'езда сакратар ЦК КПБ Ц. Я. Кісялёў.

У спрэчках першым слова бярэ сакратар партарганізацыі геафака І. І. Трухан.

— Куды б у гэтыя дні ні зайшлі вы,—гаворыць ён,—усюды ідуць размовы аб XXI з'ездзе КПСС. Нядаўна на нашым факультэце прайшоў адкрыты партыйны сход, прысвечаны вынікам работы XXI з'езда КПСС і задачам партарганізацыі факультэта. Выступленні камуністаў і беспартыйных таварышоў сведчылі аб тым, што калектыў факультэта з радасцю ўспрыняў гістарычныя рашэнні з'езда і гарыць жаданнем унесці свой пасільны ўклад у рашэнне вялікай праграмы камуністычнага будаўніцтва ў нашай краіне. Камуністы факультэта прыступілі да вывучэння рашэнняў з'езда і прапагандзе іх ў масах. Ужо прачытана больш 50 лекцый, праводзяцца палітінфармацыі, рыхтуюцца другія мерапрыемствы.

Слова прадастаўляецца загадчыку кафедрай каталіза прафесару Б. В. Ярафееву.

— У пачаўшымся сямігоддзі,—адзначае ён,—у нашай рэспубліцы будзе створана буйная хімічная прамысловасць. У сувязі з гэтым перад работнікамі хімічнага факультэта паўстаюць адказныя задачы па падрыхтоўцы кадраў хімікаў і разгортванню навукова-даследчай работы ў новых напрамках. Сёе-тое ў гэтых адносінах ужо зроблена. Аднак у планах кафедраў яшчэ мала тэм, якія непасрэдна адказваюць задачам, выцякаючым з рашэнняў з'езда. Напрыклад, у планах навукова-даследчай работы радыёхімічнай лабараторыі няма ні адной тэмы, якая непасрэдна адказвала б задачам, стаячым перад хімікамі ў святле рашэнняў XXI з'езда КПСС.

Падкрэсліўшы неабходнасць разгортвання падрыхтоўкі кадраў хімікаў новых спецыяльнасцяў, прафесар Б. В. Ярафееў выказаў пажаданне, каб да рашэння пытанняў размяшчэння новабудоўляў хімічнай прамысловасці на тэрыторыі рэспублікі шырэй уцягваліся вучоныя, спецыялісты ў вобласці хіміі, матэматыкі і г. д.

На трыбуне прарэктар па вучэбнай рабоце А. Я. Малышаў.

Рашэнні з'езда,—сказаў ён,—ставяць перад усімі работнікамі універсітэта новыя важныя задачы. Гэтыя рашэнні павінны легчы ў аснову нашай вучэбнай, навуковай і выхаваўчай работы.

Новыя вучэбныя планы цяпер складаюцца з улікам задач па ўмацаванню сувязі вучобы з практыкай, павялічаны лік дыпломных работ, маючых непасрэдна навукова-прыкладнае значэнне.

У сувязі з пераходам да вячэрняй адукацыі і пашырэнню завочнага факультэта патрэбна рашыць пытанні аб разумным скарачэнні праграм, стварыць новыя вучэбныя дапаможнікі і г. д.

А. Я. Малышаў падкрэсліў, што плануючым органам рэспублікі патрэбна паўней улічваць перспектывы падрыхтоўкі кадраў па новых спецыяльнасцях. У цяперашні час маецца ўжо патрэбнасць у спецыялістах у вобласці ядзернай фізікі, вылічальнай матэматыкі, электронікі і інш. Перад грамадскімі арганізацыямі універсітэта прарэктар А. Я. Малышаў паставіў задачы ў вобласці далейшага паляпшэння выхаваўчай работы са студэнтамі, прывіваючы ім якасці передавой камуністычнай маралі—свядомасць, беражлівасць, захоўванне норм грамадскіх паводзін і г. д.

У спрэчках па дакладу тав. Кісялёва выступілі таксама загадчык кафедрай гісторыі філасофіі прафесар І. М. Лушчыцкі, сакратар камітэта камсамола універсітэта Сяргееў, дацэнт М. Я. Цікоцкі, прафесар М. М. Паўлючэнка, старшыня мясцкома БДУ А. М. Міхайлаў і іншыя.

Сход аднадушна прыняў адпаведную рэзалюцыю.

В. МАРТАВІЦКІ.

ПА ПАДКАЗЦЫ КАФЕДРЫ...

Студэнты геафака на IV курсе праходзілі педагагічную практыку. Тэрмін яе каля чатырох тыдняў. За гэты час практыкант паспеў даць толькі 5—6 урокаў. Я лічу, што гэта для будучых педагогаў недастаткова. Мне думаецца, што трэба павялічыць педпрактыку для географаў да васьмі месяцаў: чатыры месяцы на IV курсе, чатыры — на V.

Дрэнна праводзіцца і вытворчая практыка студэнтаў геафака. Вось як, напрыклад, праходзяць заняткі па гідралогіі. Звычайна бывае так: выкладчык-кіраўнік зробіць вымяранне глыбіні ракі, хуткасць цячэння вады толькі з адной групай, а потым гэтыя даныя перапісваюць студэнты астатніх груп. У выніку гэтага яны так і не навучацца самастойна праводзіць усе неабходныя работы.

Дрэнна і тое, што тэмы курсавых работ выбіраюць не самі студэнты, а іх афіцыйна прапануюць кафедры. Тут не ўлічваецца цікаўнасць студэнтаў да пэўных тэм.

Такое ж становішча і з дыпломнымі работамі. Мне думаецца, што кафедры і выкладчыкі пры выбары тэм курсавых і дыпломных работ павінны лічыцца з жаданнямі студэнтаў. Тэма, абраная па душы, будзе распрацоўвацца зусім інакш, чым тэма, падказаная кафедрай.

З. БАРЫЛА,
студэнтка III курса геаграфічнага факультэта.

ІДЗЕ СЕСІЯ ЗАВОЧНІКАЎ

У перыяд з 1 па 10 лютага праходзіла зімовая лабараторна-экзаменацыйная сесія студэнтаў-завочнікаў аддзялення біялогіі, геаграфіі і матэматыкі. Нягледзячы на тое, што згодна вучэбнага плану зімовая сесія для студэнтаў-завочнікаў з'яўляецца факультатыўнай (неабавязковай),на сесію з'явілася абсалютная большасць студэнтаў.

У бягучым вучэбным годзе кафедры ўдзялялі больш увагі рабоце са студэнтамі-завочнікамі. На аддзяленнях біялогіі і геаграфіі праводзілі вучэбныя заняткі прафесары і найбольш высокакваліфікаваныя выкладчыкі кафедраў. Ім чыталі лекцыі акадэмік АН БССР М. В. Турбін, член-карэспандэнт АН БССР Белькевіч, прафесар Г. Г. Вінберг, прафесар І. М. Сяржанін, прафесар В. Н. Шчэрбіна і многія вопытныя выкладчыкі.

Палепшылася забеспячэнне студэнтаў-завочнікаў вучэбнай літаратурай, метадычнымі ўказаннямі і праграмамі. Вучэбны план зімовай сесіі поўнасцю выканан. Студэнты атрымалі ўказанні аб арганізацыі самастойнай работы ў міжсесійны перыяд.

Вынікі сесіі сведчаць аб тым, што пераважаючая большасць студэнтаў добрасумленна адносіцца да выканання вучэбнага плана. Гэтыя студэнты займаюцца вывучэннем вучэбнага матэрыялу ў міжсесійны перыяд і з'явіліся на сесію падрыхтаванымі. Важную ролю ў гэтым адыгралі міжсесійныя кансультацыі, а таксама пісьмовыя кансультацыі па запатрабаваннях студэнтаў.

У час здачы экзаменаў і залікаў большасць студэнтаў паказалі добрыя веды праграмнага матэрыялу.

Толькі на выдатна здалі ўсе экзамены Л. І. Жылевіч (І курс аддзялення матэматыкі), Л. І. Левіна і М. Ф. Субач (V курс аддзялення матэматыкі), В. К. Бубен, Н. К. Сталбоў, М. А. Саўчанка, Я. А. Якубоўскі (II курс аддзялення геаграфіі).

Разам з тым, вынікі сесіі сведчаць аб тым, што пэўная частка студэнтаў-завочнікаў несур'ёзна адносіцца да вучобы і з'явілася на сесію недастаткова падрыхтаванай. Акрамя таго, гэтыя студэнты нерэгулярна наведвалі заняткі і кансультацыі. Патрэбна ўказаць гэтым таварышам, што наведванне заняткаў у час сесіі з'яўляецца таксама абавязковым, як і работа на вытворчасці. Дрэннае веданне праграмнага матэрыялу на экзаменах паказалі Нікнорава (II курс аддзялення геаграфіі), Гольберг (IV курс аддзялення матэматыкі), Дзягілеў (IV курс аддзялення геаграфіі), якія атрымалі на экзаменах па дзве нездавальняючыя адзнакі.

З агульных недахопаў прайшоўшай сесіі неабходна адзначыць, што асобныя кафедры на аддзяленні матэматыкі прыцягнулі да работы ў асноўным выкладчыкаў пачасавікоў, якія маюць невялікі вопыт работы ў ВНУ.

У цяперашні час праходзіць сесія на гуманітарных аддзяленнях завочнага факультэта, заняткі на якіх пачаліся 22 лютага.

Аднак у першыя дні вучэбных заняткаў некаторыя студэнты прапускаюць лекцыі, практычныя і семінарскія заняткі, парушаюць правілы ўнутранага распарадку, непрыстойна вядуць сябе ў інтэрнатах (студэнты V курса аддзялення журналістыкі Кандыбовіч і Рутkoўскі).

М. М. ДРАКО,
нам. дэкана завочнага факультэта.

З розных куткоў краіны прыехалі ў БДУ студэнты-завочнікі. Гарачы настаў час: трэба шмат займацца, трэба паспяхова здаць усе экзамены.

На здымку: студэнты IV-га курса аддзялення журналістыкі В. Яфімаў, А. Землянікаў, А. Манькоў, К. Рабкоў і М. Дробыш.

Фота М. Ягорава.

Пісьмо ў рэдакцыю

Выдатнік, грамадскія абавязкі і стыпендыя

Выдатнік... Якое прыемнае гэта слова! Які вялікі сэнс крыецца ў ім, і як на многа яно абавязвае!

Глядзіш на выдатніка і ясна ўяўляеш сабе чалавека будучага, чалавека камуністычнага грамадства.

Выдатніку вучобы даецца павышаная стыпендыя. Гэта вельмі правільна—лепшых трэба заахвочваць. Але ці ўсе, хто атрымлівае павышаную стыпендыю, з'яўляецца сапраўдным выдатнікам? Мне здаецца, што не. Каб быць выдатнікам, мала мець толькі выдатныя адзнакі.

Выдатнік вучобы павінен быць прыкладам у працы. Хіба гэта выдатнік, калі ўся група працуе на будаўніцтве, а ён сядзіць дома і піша канспект, як гэта зрабілі Л. Рокач і А. Куляшоў—студэнты філалагічнага факультэта. Ім, бачыце, трэба залік добра здаць, і для іх гэта важней. Гэты таварыш не паважае калектыў, ён проста эгаіст.

Але, на жаль ,пры размеркаванні стыпендыі на гэта не глядзяць, а шкада...

Часта не глядзяць пры размеркаванні стыпендыі і на тое, як выдатнік выконвае грамадскія абавязкі. Тут я маю на ўвазе не толькі тыя даручэнні, якія дае камсорг ці праф-орг, а як сам выдатнік праяўляе ініцыятыву.

Некалькі слоў аб прынцыповасці. Успамінаецца такі выпадак. Восенню гэтага года нашы студэнты прыехалі з цаліны. Сярод прыехаўшых быў і В. Бечык.—студэнт IV курса філалагічнага факультэта. Многім падабалася тады, як ён і яго таварышы справядліва крытыкавалі некаторых студэнтаў за амаральныя паводзіны ў час уборкі цаліннага ураджаю. Роўна праз месяц В. Бечык на паседжанні камітэта камсамола адмовіўся ад сваіх слоў. А яшчэ праз два месяцы яму далі стыпендыю выдатніка. Ці правільна гэта?

На мой погляд, няправільна і тое, што студэнта ацэньваюць па адзнакам за адну сесію. Было б правільней, каб выдатнікам лічылі толькі пасля некалькіх сесій, якія ён здаваў на выдатна.

Г. ФІЛОНЧЫК,
старшыня прафбюро філфака.

Практыка—аснова поспеху

Першыя крокі да экзаменаў у студэнтаў-завочнікаў былі зроблены задоўга да зімовай экзаменацыйнай сесіі. Слабыя месцы ў ведах, выяўленыя кантрольнай работай па фізіялогіі чалавека і жывёл, абмяркоўваліся на кансультацыях, якія праводзіліся па просьбе студэнтаў тры разы ў тыдзень. Найбольш цяжка засвойваліся пытанні ўзаемадзеянняў паміж цэнтральнай і перыферычнай нервовай рэгуляцыяй дзейнасці ўнутраных органаў, пытанні нейра-гумаральных узаемаадносін жалез унутранай сакрэцыі, трафічнай інервацыі органаў і сістэм. Кансультацыі рэгулярна наведвалі студэнты-мінчане, прыязджалі і іншагародныя студэнты. Кансультацыі па фізіялогіі дапамаглі студэнтам разабрацца ў цяжкім матэрыяле і найбольш дэталёва пазнаёміцца з праграмай курса, гэта значыць, усебакова падрыхтавацца да экзаменаў. У выніку, каля паловы студэнтаў (17 з 36) на экзаменах атрымалі выдатныя і добрыя адзнакі. Экзамен паказаў, што найбольш змястоўныя адказы давалі студэнты, якія працуюць настаўнікамі па фізіялогіі і анатоміі чалавека і па сумежных прадметах. Напрыклад, выдатныя адзнакі атрымалі т. т. Сакун і Сарокін; глыбокімі былі адказы Майрокава, Пацкевіч, Васюкевіч. Студэнты Мігай і Казюцін, настаўнікі-біёлагі з вялікім педагагічным стажам работы, падмацоўвалі свае адказы апісаннем канкрэтных доследаў, якія разбіраюцца ў школьных курсах. Сярод студэнтаў, атрымаўшых здавальняючыя адзнакі, многія сур'ёзна падрыхтаваліся да экзаменаў, але недастаткова засвоілі матэрыял кантрольных работ (копіі рэцэнзій кантрольных работ з'яўляліся крыніцай дадатковых пытанняў).

Разбор фактараў, спрыяючых лепшай паспяховасці студэнтаў, паказвае, што яна ў многім залежыць ад якасці і методыкі правядзення практычных заняткаў. Найлепшы вынік дае наступная методыка. Большая частка лекцыйнага часу (70 працэнтаў) прысвячаецца ўсебаковаму разбору толькі раздзелу фізіялогіі сардэчна-сасудзістай сістэмы, які дае нагляднае ўяўленне аб паняццях фізіялогіі. На практычных занятках студэнты эксперыментальна вывучаюць гэты раздзел, а таксама знаёмяцца з астатнімі галінамі фізіялогіі.

Практычныя заняткі абавязкова пачынаюцца з апытвання 3—5 чалавек з групы па прапрацаванай, а таксама новай тэме. Затым выкладаюцца тэарэтычныя асновы новай тэмы, робяцца метадычныя заўвагі да работы, і студэнты самастойна прыступаюць да выканання задання.

Адказы студэнтаў на практычных занятках дыферэнцыруюцца і ўлічваюцца на экзаменах. Такой пастаноўкай практычных заняткаў дасягаецца актыўнае знаёмства студэнтаў з прадметам, падручнікамі і лепшая падрыхтоўка к экзаменам.

У мэтах далейшага паляпшэння работы са студэнтамі-завочнікамі неабходна змяніць становішча спраў з кансультацыямі для іншагародніх, якім па тых ці іншых прычынах цяжка прыехаць у Мінск. Відаць, трэба праводзіць кансультацыі на кафедрах фізіялогіі і анатоміі паблізу размешчаных педагагічных інстытутаў (Брэсцкі, Віцебскі, Гомельскі). Патрэбна таксама практыкаваць пісьмовыя кансультацыі і выезды выкладчыкаў у раённыя цэнтры, дзе жыве значная колькасць студэнтаў-завочнікаў.

Б. Ф. ОСІПАЎ,
кандыдат біялагічных навук.

На здымку: аспірант кафедры гісторыі КПСС Г. Герасіменка.

УКАЗ ПРЭЗІДЫУМА ВЯРХОЎНАГА САВЕТА БССР

Аб узнагароджанні тав. Герасіменкі Г. Г. Граматай Вярхоўнага Савета Беларускай ССР.

За поспехі ў развіцці мастацкай самадзейнасці і паспяховы ўдзел у дэкадзе мастацкай самадзейнасці, прысвечанай 40-годдзю Беларускай ССР, узнагародзіць загадчыка клуба Белдзяржуніверсітэта імя У. І. Леніна Герасіменку Георгія Георгіевіча Граматай Вярхоўнага Савета Беларускай ССР.

Старшыня Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР
В. КАЗЛОЎ.

Сакратар Прэзідыума Вярхоўнага Савета БССР
Д. ЛУКАШЭВІЧ.

НА ПАРТЫЙНЫМ СХОДЗЕ

Адбыўся адкрыты партыйны сход супрацоўнікаў выдавецтва і друкарні БДУ. На парадку дня абмяркоўвалася пытанне аб выкананні плана работы выдавецтва і друкарні за 1958 год і задачы калектыву на 1959 год. З дакладам выступіў дырэктар выдавецтва А. Волк. У спрэчках выступілі т. т. З. Кофман, І. Карп, В. Баркан, Т. Самародава, С. Сушынскі і інш.

Аднадушна была прынята адпаведная рэзалюцыя.

ВУЧЭБНЫЯ ПЛАНЫ БІЯФАКА

ВАЖНАЙ РЫСАЙ развіцця біялогіі за апошнія дзесяцігоддзі і нават за апошнія гады былі імклівы рост значэння агульнабіялагічных напрамкаў даследавання, праблем і галін біялогіі.

У тэзісах даклада таварыша М. С. Хрушчова на XXI з'ездзе КПСС сказана: «Значэнне комплексу біялагічных дысцыплін будзе асабліва ўзрастаць па меры выкарыстання ў біялогіі дасягненняў фізікі і хіміі. Пры гэтым вялікую ролю будуць адыгрываць такія галіны навукі, як біяхімія, аграхімія, біяфізіка, мікрабіялогія, вірусалогія, селекцыя, генетыка».

Усе пералічаныя маладыя галіны біялогіі і многія іншыя, як, напрыклад, экалогія альбо гідрабіялогія, ніяк не ўкладваюцца ў рамкі дзялення біялагічных навук на заалогію і батаніку.

Між тым існуючыя ў цяперашні час вучэбныя планы біялагічных факультэтаў у сваёй аснове склаліся яшчэ ў той параўнальна недалёкі час, калі ў заалогіі і батаніцы непадзельна панавалі апісальна-марфалагічныя даследаванні. Адпаведна гэтаму вучэбныя планы біялагічных факультэтаў і зараз пабудаваны згодна з дзяленнем біялагічных навук на заалогію і батаніку, вытокі якога пачынаюцца са старажытных часоў, дзе склаліся ўяўленні аб нічым не звязаных паміж сабой «царстве жывёл» і «царстве раслін».

Такім чынам, вучэбныя планы біялагічных факультэтаў, нягледзячы на спробы іх мадэрнізацыі, аказаліся ў рэзкай неадпаведнасці з інтарэсамі найбольш перспектыўных і актуальных напрамкаў сучаснай біялогіі.

Такое становішча зусім нецярпіма, таму што яно знаходзіцца ў супярэчнасці з патрабаваннямі біялогіі сённяшняга дня, не садзейнічае ліквідацыі, а наглыбліе тое адставанне эксперыментальна біялагічных і агульнабіялагічных даследаванняў, аб якім канстатаваў акадэмік Н. А. Несмяянаў у справаздачным дакладзе Акадэміі навук «Эфектыўнасць падрыхтоўкі кадраў у асноўным вызначаецца тым, наколькі правільна ў вучэбным плане і праграмах прадугаданы той профіль кваліфікаванага спецыяліста, які будзе садзейнічаць узроўню навукі і тэхнікі заўтрашняга дня, г. зн. таго часу, калі цяперашнія студэнты возьмуць на сябе лёс навукі ў Савецкім Саюзе.

У ЦЯПЕРАШНІ ЧАС, пачынаючы з III курса, усе студэнты—біёлагі дзеляцца на дзве часткі, адна з якіх займаецца па вучэбным плане батанікаў, другая—заолагаў. Гэтае архаічнае па сваіх вытоках дзяленне не дазваляе ў той меры, у якой гэта зусім неабходна, наладзіць навучанне на агульнабіялагічнай аснове.

Мінулі тыя часы, калі сімпатычны і разгублены Паганэль увасабляў сабой тып біёлага, узброенага сачком і лупай і занятага зборам і апісаннем рэдкіх насякомых і раслін. Абітурыент біялагічнага факультэта павінен выразна ўяўляць сабе, што «любоў да прыроды», фотаапарат, бінокль і ружжо яшчэ далёка не ўсё, што трэба сучаснаму біёлагу, які, пазнаючы прыроду, штодзённа мае справу с карпатлівай лабараторнай працай, электронным мікраскопам, інтэграламі, радыёметрамі.

Што ж чакае маладога чалавека, які толькі невыразна ўяўляе сваю будучую спецыяльнасць, на першым курсе біялагічнага факультэта? З першага дня яму прапануюць слухаць спецыяльныя курсы батанікі (анатомія раслін) і заалогіі (заалогія бесхрыбетных), па неабходнасці насычаныя фактычным матэрыялам апісальнага характару. Аваладанне гэтым матэрыялам патрабуе намаганняў, накіраваных не столькі на разуменне, колькі на запамінанне гэтых першапачатковых ведаў аб будове і разнастайнасці прадстаўнікоў расліннага і жывёльнага свету. Такім чынам, з першых крокаў студэнт накіроўваецца на шляху накаплення спецыяльных фактычных ведаў, па шляху, які, дарэчы, не патрабуе вялікіх разумовых намаганняў, не прывучаецца да праблемнай пастаноўкі пытанняў, да разумення агульных уяўленняў і заканамернасцяў, без якіх любая спецыяльная галіна біялогіі ператвараецца ў бязладнае скапленне фактаў. Між тым іменна агульнабіялагічныя заканамернасці і ўяўленні з'яўляюцца навуковай базай любой спецыяльнай галіны біялогіі, любога прымянення біялагічнай тэорыі ў практыцы медыцыны, сельскай, рыбнай альбо паляўнічай гаспадаркі.

НЕ МОЖА БЫЦЬ сумненняў, што неабходна устанавіць курс агульнай біялогіі, з якога павінна пачынацца навучанне біёлагаў. Курс агульнай біялогіі павінен быць цалкам заснаваны на матэрыяле сучаснай навукі, які ў яго асноўных выніках можа быць выкладзены дастаткова канкрэтна і ясна для студэнтаў I курса.

У вучэбным плане біялагічных факультэтаў значыцца «анатомія чалавека», якая чытаецца на I курсе. Пры малым ліку адведзеных гадзін няма магчымасці выйсці за межы самага элементарнага выкладання фактычнага матэрыялу і нельга арганізаваць паўнацэнныя лабараторныя заняткі. Няма сумнення, што на біялагічным факультэце неабходныя элементы анатоміі чалавека, патрэбныя для разумення курса фізіялогіі, павінны чытацца пасля заалогіі хрыбетных, калі студэнты ўжо атрымалі дастатковую анатамічную падрыхтоўку па курсу заалогіі хрыбетных.

Са сказанага вышэй павінна быць ясным, што тое дзяленне студэнтаў на дзве спецыяльнасці—заалогія і батаніка,—якое практыкуецца на біялагічным факультэце універсітэта, да цяперашняга часу страціла сваю аснову і перашкаджае правільнай пастаноўцы біялагічнай адукацыі. Відавочна, яно павінна быць ліквідавана. На першы погляд можа паказацца, што гэта прывядзе да неабходнасці вялікай ломкі склаўшагася парадку падрыхтоўкі біялагічных кадраў. У сапраўднасці, гэтага зусім не патрабуецца. Адзіны план абавязковых для ўсіх біёлагаў прадметаў павінен у большай меры, чым у сучасны момант, улічваць, што большая частка выпускнікоў універсітэта накіроўваецца на працу ў якасці настаўнікаў біялогіі і хіміі ў сярэднія школы. Задача падрыхтоўкі гэтых кадраў таксама лепш за ўсё вырашаецца на шырокай агульнабіялагічнай аснове, бо сярэдняя школа адчувае патрэбу ў біёлагах, а не ў батаніках ці ў заолагах.

У сувязі з гэтым курсы жывёлагадоўлі, раслінаводства і глебазнаўства аднолькава неабходныя ўсім студэнтам—біёлагам і павінны ўвайсці ў лік абавязковых курсаў для факультэта ў цэлым.

Другія адрозненні паміж «батанікамі» і «заолагамі», якія ёсць у існуючых планах, лёгка выжываюцца шляхам аднясення такіх курсаў, як заагеаграфія, фітагеаграфія, іхтыялогія, параўнальная анатомія, да ліку спецкурсаў.

Калі ўнесці прапануемыя змяненні ў вучэбныя планы, што можна зрабіць без карэннай ломкі іх, то біёлагі ўсіх спецыяльнасцяў атрымаюць поўную базу агульнатэарэтычнай падрыхтоўкі, так неабходную, у прыватнасці, для настаўнікаў сярэдняй школы. На аснове уласцівай усім спецыяльнасцям агульнабіялагічнай падрыхтоўкі павінна ісці спецыялізацыя студэнтаў. Практычна часцей за ўсё спецыялізацыя студэнтаў ідзе адпаведна навуковаму профілю існуючых на факультэце кафедраў. У сувязі з гэтым, як часта і робіцца на практыцы, пасля заканчэння II курса студэнты павінны размяркоўвацца па кафедрах. Пры кожнай з біялагічных кафедраў павінны працаваць вялікія практыкумы. Вялікі практыкум, курсы па выбару, курсавыя работы, вытворчая практыка, гуртковая работа і іншыя формы актыўнага ўдзелу студэнтаў у навукова-практычнай рабоце кафедры або звязаных з ёй лабараторый і вытворчых установак даюць усе магчымасці для паўнацэннай спецыялізацыі. Дыпломная работа і іншыя вынікі індывідуальнай работы студэнта дастаткова добра адлюстроўваюць яго поспехі ў выбранай ім галіне. У дыпломе дастаткова пісаць — біёлаг.

Зараз у нашым універсітэце па даручэнню Міністэрства культуры на біяфаку складзены праект плана, у аснове якога ляжаць выказаныя вышэй думкі. Праект плана быў распрацаваны камісіяй у складзе прафесара Дарожкіна, дацэнта Калішэвіча і аўтара гэтых радкоў і разгледжаны Вучоным саветам факультэта. У праекце плана прадугледжваецца працяглая шасцімесячная сельскагаспадарчая практыка пасля III курса, у час якой студэнты працуюць на вытворчасці ў адным з паказальных саўгасаў. У гэты ж час студэнты ў парадку выканання завочных заданняў праходзяць у цеснай сувязі з практыкай курс асноў сельскай гаспадаркі, аховы раслін ад хвароб і шкоднікаў і селекцыі, па якіх здаюць экзамены і залікі пасля вяртання з практыкі.

Акрамя таго, дзевяты семестр поўнасцю адводзіцца на педпрактыку, у час якой студэнты працуюць у адной са школ Мінска ў якасці памочнікаў настаўнікаў. У гэты час ідуць заняткі ў форме вячэрняга навучання і праходзяць прадметы педагагічнага цыклу (педагогіка, методыка, прыродазнаўства і інш.).

У СУВЯЗІ з неабходнасцю ўдзяліць больш часу самастойнай рабоце студэнтаў агульны аб'ём вучэбных гадзін у праекце плана скарочаны да 28 гадзін на 1—3 курсах і да 26—24 гадзін на старэйшых курсах. Дзякуючы гэтаму і вялікай працягласці вучэбнай практыкі прыйшлося заняць пад вучэбныя заняткі дзесяты семестр, а выкананне дыпломнай работы зрабіць неабавязковым для атрымання дыплома. Аднак, прадугледжваецца, што частка студэнтаў у адпаведнасці з магчымасцямі працаўпарадкавання будзе выконваць дыпломную работу ў адзінаццаты семестр. Студэнты ж, накіраваныя на працу пасля 5 год навучання, захоўваюць права абараняць дыпломную работу на працягу 3 год. Пасведчанне аб выкананні дыпломнай работы павінна даваць права пры паступленні ў аспірантуру і навукова-даследчыя інстытуты.

Прафесар Г. Г. ВІНБЕРГ.

У чытальнай зале БДУ заўсёды мнагалюдна. Тут можна ўбачыць і студэнтаў I курса, і студэнтаў-дыпломнікаў, і сталых завочнікаў.

На здымку: студэнты займаюцца ў чытальнай зале.

Фота М. Равіча.

Шчаслівае дзяцінства.

Фота І. Жалезняка.

АБ КАПЯЛЮШАХ І СМЕЦЦІ

На пасяджэнні студсавета яны падымаюцца адзін за адным і, робячы вінаваты твар, апраўдваюцца... Невялічкі пакой, занятасць, сесія... Больш гэтага не будзе, даруйце... Члены студсавета выслухоўваюць, робяць апошняе папярэджанне і, уздыхнуўшы з палёгкай, накіроўваюцца да выхаду. Чатыры дарослыя мужчыны, ледзь не задзяваючы галавой вушак дзвярэй—жыхары пакою нумар 35: У. Ганчароў, В. Харавец, А. Базарэвіч, П. Іванчык. Дзе-небудзь на вуліцы іх можна сустрэць, важна шагаючых у вузкіх штанах, з элегантна выгнутымі капялюшамі. А вось пападзеш да іх у пакой, і дзіўна блякнуць гэтыя вялікарослыя паважаныя фігуры.

За беласнежнымі каўнерыкамі ўраз распазнаеш паразварочваныя незасланыя ложкі іх, за вычышчанымі, без пылінкі, паліто вырастаюць сталактыты смецця, і за ўсім іх выглянцаваным выглядам адкрываюцца душы людзей, якія жывуць для выгляду.

Яшчэ паўбяды, калі чалавек не глядзіць за парадкам у сваім пакоі, але тут, у інтэрнаце, дзе кожны пакой—твар усяго інтэрната, гэты чалавек плюе на парадкі і на імкненне жыць у чыстаце соцен студэнтаў. Уявіце сабе такі малюнак: чалавек дзесьці быў на спатканні. Паўгадзіны таму назад ён шаптаў ласкавыя словы любай...

І вось ён уваходзіць у інтэрнат. І, не могучы стрымаць свае пачуцці, пачынае на ўсю сілу галасавых звязак спяваць серанады там, дзе спакойна спяць многія людзі. Як назваць паводзіны такога чалавека? А не раз, не раз будзілі студэнтаў раскаты голасу Ганчарова, пранікнёна ўторыў яму барытон, гулка разляталася па паверхах замысловатая цыганачка.

Стараста пакою П. Іванчык жыве ў інтэрнаце трэці год, і за гэты час не засвоіць правілаў агульнажыцця. А калі ж чалавек іх не ведае і не хоча ведаць, дык вывад напрошваецца сам сабой: такому ў інтэрнаце не месца.

Я. РАДКЕВІЧ.

УНІВЕРСІТЭТЫ СВЕТУ

САРБОНА

САРБОНА—гэтае слова звязана з усёй гісторыяй французскай культуры. Што ж азначае гэтае слова, якое не сустракаецца ў афіцыяльных тэкстах? Яно паходзіць ад прозвішча выдатнага вучонага XVI стагоддзя Жака Сарбон, які прыняў актыўны ўдзел у заснаванні Парыжскага універсітэта.

Парыжскі універсітэт, у якім вучацца многія тысячы студэнтаў, даўно ўжо не можа змяшчацца ў старым будынку. Ён займае некалькі іншых памяшканняў. У будынку Сарбоны засталіся толькі гуманітарныя факультэты і адміністрацыя універсітэта. Астатнія факультэты знаходзяцца на суседніх вуліцах, дзе кожны мае свой будынак. Такім чынам, у вузкім сэнсе слова Сарбона—гэта сукупнасць гуманітарных факультэтаў Парыжскага універсітэта. Але французскія студэнты так называюць і ўвесь універсітэт.

Галоўнымі гуманітарнымі факультэтамі Парыжскага універсітэта з'яўляюцца філасофскі, гістарычны і філалагічны.

Пасля заканчэння гімназіі жадаючыя паступіць ва універсітэт здаюць уступны экзамен. Гэты экзамен даволі лёгкі і мае агульны характар. Паступішы ва універсітэт, студэнты на працягу двух гадоў павінны вытрымаць па два экзамены. Такім чынам, па кожнай спецыяльнасці неабходна здаць у любым парадку за два гады чатыры экзамены. Пасля гэтага студэнты атрымліваюць першую ступень—«ліцэнцыю». На наступны год яны пішуць дыпломную работу. На працягу апошняга, чацвертага, года студэнты здаюць дзяржаўны конкурс, які называецца «агрэгацыяй»; ён дае права на месца выкладчыка ў гімназіях.

Пасля сканчэння універсітэта некаторыя маладыя выкладчыкі, ужо працуючыя ў гімназіях, пішуць дысертацыі. Часам дысертанты атрымліваюць гадавую стыпендыю, што вызваляе іх ад неабходнасці выкладання. Пасля абароны дысертацыі яны атрымліваюць званне доктара і могуць выкладаць ва універсітэтах у якасці асістэнтаў.

На працягу вучобы са студэнтаў бярэцца невысокая плата. Некаторыя з іх атрымліваюць стыпендыі. Але лік гэтых стыпендый недастатковы. Саюз французскіх студэнтаў, прафсаюзная студэнцкая арганізацыя змагаюцца за тое, каб [illegible] студэнты забяспечваліся стыпендыямі.

У Пар[illegible]жскім універсітэце, і ў прыватнасці ў Сарбоне, працуюць вядомыя вучоныя, вопытныя прафесары. Патрэбна адзначыць, яны карыстаюцца пэўнай незалежнасцю, не назначаюцца міністэрствам, а выбіраюцца калегамі.

...Будынак Сарбоны стаіць у цэнтры Парыжа, у сэрцы вядомага Лацінскага квартала, на левым беразе Сены. З часу сярэдневякоўя ў гэтым квартале сканцэнтравалася жыццё парыжскіх студэнтаў.

Будынак Сарбоны—гэта вялікі чатырохвугольнік, які ўключае ў сябе ўнутраны двор. Праходы і аўдыторыі ўнутры маюць крыху старадаўні характар. Але стары будынак заўсёды запоўнены шумным і вясёлым натоўпам моладзі. Раніцай у Сарбону з усіх бакоў збягаюцца студэнты. Да паўдня навокал пануе цішыня. У 12 гадзін студэнты выходзяць праз вузкія вароты—яны накіроўваюцца да танных студэнцкіх сталовых. У гэты час у варотах Сарбоны прадаюцца газеты ўсіх палітычных напрамкаў, раздаюцца розныя лістоўкі. У гэты час, бывае, здараюцца інцыдэнты, якія даказваюць актыўнасць палітычнага жыцця студэнтаў.

У канцы дня, пасля заканчэння заняткаў, часта бываюць вялікія дэманстрацыі, арганізаваныя Саюзам французскіх студэнтаў. На гэтых дэманстрацыях і сходах студэнты выносяць патрабаванні, накіраваныя на павелічэнне ліку стыпендый, супроць скарачэння бюджэту народнай адукацыі. Праводзяцца ўрачыстыя сходы ў памяць патрыётаў, загінуўшых у барацьбе супраць нацыстаў.

Вечарам студэнты запаўняюць усе вуліцы, што акружаюць Сарбону, яны сядзяць у шматлікіх кафэ бульвара Сен Мішэль. Тут жа можна сустрэць пастаянных гасцей гэтых уст[illegible]: багатых «вечных» студэнтаў, якія ніколі не наведваюць лекцыі. Натоўп студэнтаў павольна праходзіць па бульвары да Люксембургскага саду. Гэты час адпачынку асабліва прыемны вясной і летам, калі паветра насычана пахамі дрэў бульвара і кветак Люксембургскага саду.

У Сарбоне жывуць лепшыя традыцыі французскай культуры: гуманнасць і свабодалюбства. Вось чаму яна добра вядомая ва ўсіх краінах свету.

Клод ФРЫУ,
аспірант МДУ імя Ламаносава.

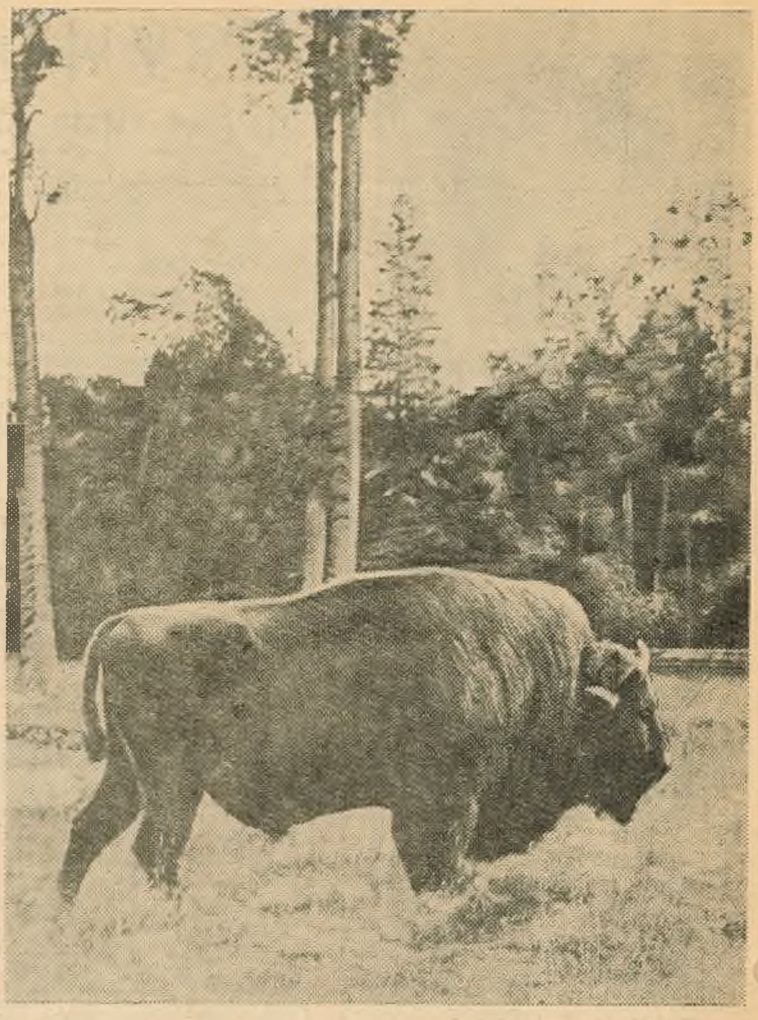

Нямала цудоўных куткоў ёсць у Беларусі. Велічна ўзвышаюцца дубы і сосны Белавежскай пушчы. Шмат рэдкіх звяроў захавалася тут.

На здымку: зубр у Белавежскай пушчы.

Фізкультура і спорт

282 шафера і матацыкліста

Арганізацыя ДТСААФ нашага універсітэта многа ўвагі ўдзяляе падрыхтоўцы шафёраў-любіцеляў і матацыклістаў. Ва універсітэце ёсць добра абсталяваны вучэбны аўтаклас. Для заняткаў па практычнаму ваджэнню выкарыстоўваюцца 4—5 аўтамашын. У 1958 годзе было падрыхтавана 178 шафёраў і 104 матацыклісты.

Найбольшую актыўнасць у падрыхтоўцы шафёраў і матацыклістаў праявіў камітэт ДТСААФ былога фізіка-матэматычнага факультэта. Дрэнна аднесліся да гэтай справы камітэты ДТСААФ біялагічнага факультэта і гістарычнага. За ўвесь 1958 год на біялагічным факультэце падрыхтавана ўсяго 6 аўталюбіцеляў і ніводнага матацыкліста; на гістфаку—5 аўталюбіцеляў і 2 матацыклісты.

У 1959 годзе нам трэба падрыхтаваць 240 аўталюбіцеляў і 100 матацыклістаў. Паспяхова справіцца з гэтай задачай можна будзе толькі пры ўмове актыўнай дапамогі з боку факультэцкіх камітэтаў ДТСААФ.

М. ГАЛОЎКІН.

Узнагароды лепшым

Беларускі рэспубліканскі савет ДСТ «Буравеснік» правёў у мінулым годзе агляд-конкурс па фізкультурнай рабоце сярод ВНУ рэспублікі, прысвечаны 40-годдзю БССР. Нядаўна былі праведзены вынікі агляду.

Фізічны калектыў БДУ увайшоў у лік лепшых шасці ВНУ рэспублікі і за дасягнутыя поспехі ўзнагароджаны Граматай ДСТ «Буравеснік».

Сярод узнагароджаных за актыўную дапамогу калектыву фізкультуры рэктар універсітэта А. Н. Сеўчанка, а таксама прарэктар па адм.-гаспадарчай часці А. С. Зюба, дэкан хімфака І. Р. Цішчанка, дэкан матфака Д. А. Супруненка, дэкан геафака А. Н. Андрушчанка і іншыя.

Ганаровымі Граматамі Рэспубліканскага камітэту фізкультуры і спорту узнагароджаны прарэктар па вучэбнай рабоце А. Я. Малышаў і дэкан гістфака П. З. Савачкін.

Акрамя гэтага, вялікая група фізкультурнага актыву універсітэта і выкладчыкаў фізвыхавання і спорту ўзнагароджана Граматамі рэспубліканскага савета ДСТ «Буравеснік».

У ВНУ нашай краіны

Студэнты, што жывуць у нашых інтэрнатах, горача падхапілі пачын маскоўскіх і ленінградскіх таварышаў, якія прапанавалі перавесці свой інтэрнат на самаабслугоўванне. Нашы студэнты самі рамантуюць пакоі, дзяжураць на паверхах, у сталовай.

Новыя абавязкі аднімаюць у іх не шмат часу: напрыклад, дзяжурыць на паверсе давядзецца не больш двух разоў за год. Затраты на ўтрыманне інтэрната значна скараціліся. А галоўнае—стаў лепшы парадак. Бо калі ўсё робіцца сваімі рукамі—больш надзейна.

«Жданавец», Горкаўскі палітэхнічны інстытут.

* * *

Ідэя стварэння сваёй універсітэцкай карціннай галерэі зарадзілася сярод старшакурснікаў гісторыка-філалагічнага факультэта.

Нельга быць культурным чалавекам, не ведаючы выдатных твораў айчынных мастакоў. Таму думка пра стварэнне айчыннай галерэі сустрэла сярод студэнтаў і выкладчыкаў жывы водгук.

Створана камісія па арганізацыі галерэі. Звычайна, гэта будзе галерэя не арыгіналаў, а рэпрадукцый з карцін віднейшых мастакоў. Высокія патрабаванні, якія ставіць камісія да набытых экспанатаў, зарука таго, што яны дадуць даволі поўнае ўяўленне аб шэдэўрах рускага і савецкага жывапісу. Камісія на чале з прафесарам А. Раеўскім разгарнула вялікую дзейнасць па набыццю рэпрадукцый.

Не варта падкрэсліваць вялікае значэнне гэтай галерэі ў справе эстэтычнага і мастацкага выхавання студэнтаў—будучых педагогаў, інжынераў, вучоных.

«Дагестанскі універсітэт»

* * *

Над праблемай біялогіі промыславых рыб Куйбышаўскага вадасховішча працуе дацэнт кафедры заалогіі нашага інстытута С. С. Гайніеў.

У выніку трохгадовых назіранняў за біялогіяй промыславых рыб Вялікай Волгі ўжо зараз можна зрабіць цікавыя заключэнні. Так, напрыклад, ужо відавочна, што стварэнне Куйбышаўскага мора выклікала якасную і колькасную перабудову рыбнага насельніцтва. Хутка жыхары Сярэдняга Паволжжа будуць мець шырокую магчымасць арганізаваць промыславы лоў не толькі сазана, але і іншых каштоўных парод рыб.

«За педагагічныя кадры» г. Ульянаўск.

ТАК

ПАПУЛЯРНАСЦЬ КІНАЗОРКІ

Вядома, што папулярнасць—справа нажыўная. Кожны дабіваецца яе па-свойму. Пры гэтым, многія стараюцца трымаць у сакрэце спосаб, пры дапамозе якога можна авалодаць сэрцамі паклоннікаў. Але вось Джэйн Мэнсфілд, вядомая кіназорка Злучаных Штатаў Амерыкі,—чалавек адкрытай душы. Яна сама так растлумачыла прычыны сваёй папулярнасці:

— Калі, напрыклад, журналіст пытаецца ў мяне, хто напісаў «Атэла», я адказваю, не задумваючыся: — «Людовік шаснаццаты». Або—«Эйзенхаўэр». Журналіст адразу ж піша на гэтую тэму артыкул на цэлую старонку. Натуральна, калі б, у адпаведнасці з сапраўднасцю, я адказала, што «Атэла» напісаў Дзікенс,—не было б ніякага эфекту!

КРЫК МОДЫ

У Злучаных Штатах Амерыкі ў штаце Каліфорнія адбылося незвычайнае здарэнне. Сярод багатых гультаёў там шырока распаўсюдзілася мода лётаць на ўласных верталётах. Своеасаблівай ахвярай гэтай моды і з'явіўся фермер У. Фівелд з мястэчка Броулі. Ён працаваў на сваім агародзе, калі раптам пачуў над галавою шум матора. У той жа момант на гарод апусціўся верталёт, з якога выскачыў малады чалавек. Ён хутка сарваў тры самыя буйныя кавуны і зноў узняўся ў паветра.

— Няўжо ў чалавека, які мае ўласны верталёт, нехапае некалькі цэнтаў, каб купіць кавуны?—з горыччу спытаў фермер. І сам жа адказаў:

—Хутчэй за ўсё, у яго нехапае сумлення.

ЯНЫ ЖЫВУЦЬ

АНКЕТА ЕПІСКАПА

У адзін з атэляў г. Мінеаполіса (ЗША) увайшоў прыезджы—епіскап Фултон Дж. Шэн і папрасіў сабе нумар. Яму прапанавалі запоўніць звычайную кароткую анкету для прыезджых. Сярод іншых пытанняў адміністрацыя пыталася: «Чый вы прадстаўнік?» Епіскап адказаў на гэта падзелавому: «Вялікага творца энд кампані».

Рэдактар М. ЦІКОЦКІ.

Адрас рэдакцыі: Мінск, Універсітэцкі гарадок, біякорпус, 60; тэл. 2-07-19.

АТ 03079 Друкарня выдавецтва БДУ імя Ул. І. Леніна. Зак. 250